

Tisdagen den 7 Maj.

Kl. 2 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 30 nästlidne April samt protokollsutdrag för den 6 innevarande månad.

§ 2.

Ordet lemnades på begäran till

Herr Ola Jönsson, som anförde: För den händelse, att jag möjligen icke är tillstädes i Kammaren, då gårdagens protokoll kommer att justeras, anhåller jag att, då jag icke under sakens handläggning i Kammaren yttrade mig, få till protokollet anmäla, det jag icke med min röst bidragit till det beslut Kammaren fattade med anledning af Sammansatta Stats- och Banko-Utskottets utlåtande N:o 1, angående undersökning för uppförande af nytt riksdagshus m. m. på Helgeandsholmen.

Herr Kjellman och Herr Anders Johansson afgäfvo enahanda tillkännagifvanden, som nu lemnats af Herr Ola Jönsson.

§ 3.

Föredrogos men blefvo ånyo bordlagda Stats-Utskottets memorial N:is 77—79.

§ 4.

Efter föredragning af Stats-Utskottets memorial N:o 84, med förslag till voteringsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut angående Kongl. Maj:ts nådiga proposition i fråga om beredande af garnison i Carlskrona samt om användandet af det vid 1871 års lagtima Riksdag beviljade extra anslag af 65,000 R:dr till uppförande af stall- och ridhusbyggnader för fyra åkande batterier af Wendes artilleriregemente; blef den föreslagna voteringspropositionen af Kammaren bifallen.

§ 5.

Bordlades ånyo:

Banko-Utskottets memorial N:o 17,

Lag-Utskottets utlåtanden och betänkanden N:is 36—40, samt Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 14 (i samlingen N:o 34).

§ 6.

Föredrogs Sammansatta Stats- och Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 2, i fråga om restitution af erlagd tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort.

Vid *punkten 1* anförde:

Herr Forssbeck: Det klagas ofta, och detta med skäl, att konsumtionen af spritdrycker i vårt land är för stor. Jag har derföre sträfvat, möjligen något ensidigt, men dock i god mening, att åvägabringa export af dessa varor, och för det ändamålet väckt motion om en ersättning af fem procent af den erlagda tillverkningskatten vid export af bränvin. Siffran är ingalunda tagen ur luften, ty, såsom af Utskottets betänkande framgår, har Professorn vid Teknologiska institutet F. L. Ekman beräknat att den vid bränvinets rening uppkommande alkoholförlusten varierar från omkring 8 procent till 2. Medelsiffran blir således, åtminstone för det närvarande och intill dess spritfabrikationen blifvit mera fullkomnad, 5 procent, ej 3, såsom Kongl. Maj:t antagit. Jag vill emellerlid ej påyrka bifall till motionen, dels derföre att utsigterna till framgång ej torde vara synnerligen stora, dels derföre att, oaktadt den af Kongl. Maj:t föreslagna restitutionen är för liten, betraktad såsom premium för export, en sak som jag för min del hade önskat skulle kunna åvägabringas, den dock innebär ett steg framåt i den syftning, jag önskar man måtte gå, utan nöjer mig för det närvarande med Kongl. Maj:ts förslag.

Vidare yttrades ej. Punkten bifölls.

Punkten 2.

Herr Forssbeck: Det tyckes vara underligt att, då en vara exporteras, det icke skall vara nog med att exportören får ett intyg af vederbörande tullkammare att varan verkligen är exporterad, utan att han dessutom måste förete lossningsbevis från det land, dit utförseln skett, innan han får restitution af den erlagda afgiften. Följden af det sednare stadgandet är stora kostnader och lång tidsutdräkt. Jag hade derföre i motionen föreslagit, att restitution af erlagd bränvinsskatt skulle meddelas, så snart bevis från vederbörande tullkammare företes öfver att varan afgått från aflastningsorten. Ett dylikt stadgande finnes äfven i tullagstiftningen i vårt grannland Danmark; och danskarne ha deraf dragit den fördelen, att de kunnat till Sverige öfversända en mängd bränvin, till stor skada för våra egna bränvinstillverkare. Kunde vi göra dem samma tjänst tillbaka, så tror jag ej att vi skulle förlora något derpå, utan tvärtom. Då Utskottet emellertid afstyrkt äfven denna del af motionen, vill jag, öfvertygad

öfvertygad dessutom att det i en snar framtid skall visa sig att förslaget är godt och praktiskt, ej göra något yrkande om bifall till detsamma.

Efter detta yttrande bifölls punkten.

Punkten 3.

Härvid anförde

Herr Forssbeck: Jag skall icke länge uppehålla Herrarne. Jag vill endast erinra, att det är ett sorgligt förhållande att vårt brödraland Norge skall i afseende på internationela förhållanden ligga längre bort från oss än sjelfva China eller Japan. Vi kunna icke afsätta vårt inhemska vin i Norge, oaktadt detta land ifrån Tyskland hvarje år köper 3 å 4 millioner kannor spritvaror. Jag hade derföre önskat drawback äfven vid export till Norge. Men då de internationela förhållandena hindra detta och Kongl. Maj:t dessutom lofvat fästa afseende vid den här ifrågavarande restitutionen vid den blifvande nya regleringen af handelsförhållandena de båda rikena emellan i öfrigt, får jag för det närvarande vara nöjd med Utskottets afstyrkande hemställan.

Punkten bifölls.

Punkten 4.

Bifölls.

Rörande *punkten 5* uppstod öfverläggning, hvari deltog:

Herr Forssbeck: Jag ber att få påpeka ett misstag, hvartill Utskottet i voteringen gjort sig skyldigt. Här står nemligen: "Utskottet får likväl upplysa, att för punsch, tillverkad af utländsk arrac eller rom och socker, den i 9 § af tulltaxeunderrättelserna stadgade tullrestitution beviljas, vare sig utförseln eger rum på buteljer eller på andra kärl — —". Det påståendet är fullkomligt oriktigt. Restitution erhålles, såsom jag i min motion sagt, endast då exporten sker på buteljer. Detta framgår alldeles tydligt af ordalagen i den af Utskottet åberopade paragrafen i taxeunderrättelserna: "Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen — — En butelj punsch 19 öre — —". Utskottet har, då det läst paragrafen så som det gjort, läst illa innantill; hade Utskottet varit litet mera uppmärksam, skulle det nog hafva funnit att min framställning icke såsom Utskottet påstår, tillkommit af obekantskap med paragrafens innehåll.

Friherre Fock: Den siste talaren gjorde visserligen icke något yrkande, men han behagade gifva Utskottet en tillrättavisning för dess "oförmåga att läsa innantill". Utskottet har af en sakkunnig person, den

nuvarande general-tulldirektören sjelf, blifvit upplyst om att något hinder ej möter för erhållande af restitution för punsch å fat, hvarje kanna beräknad till $3\frac{1}{2}$ buteljer. Läser man paragrafen riktigt innantill, så står der ock strax förut att en restitution af 12 öre beviljas för 1 skålpund raffineradt socker; men ingen lärer väl deraf draga den slutsats att dylik restitution ej beviljas såvida icke sockret är inlagdt i särskilda paketer om ett skålpund hvarterda. Om så vore förhållandet, om den åsigten vore riktig, så skulle den siste talaren haft rätt; men nu har han det ej, ty restitution eger rum på hela den qvantitet socker som utföres. Buteljen är beträffande punsch den mätande enheten, och såsom grundsats är antaget att en kanna är lika med $3\frac{1}{2}$ buteljer. Vid export å fat erhåller exportören således för hvarje kanna en restitution af 65 öre.

På nu anförda skäl yrkar jag bifall till Utskottets hemställan.

Herr Forssbeck: Det står verkligen i den åberopade paragrafen: "— 1 skålpund socker, af alla slag etc."; men strax derefter i samma paragraf står att restitution endast beviljas, såvida "af de i vikt här upptagna varor minst 100 skålpund af hvardera och af punsch *minst 100 buteljer*" angifvas till export. Lagen är således i det afseendet så tydlig och klar, att den ej kan, utan att öfverträdas, tillämpas på en så liten qvantitet som till 15 kannor å kärl. Att stadgandet också in praxi tolkas på det sätt jag uppgifvit, kan man finna deraf, att flere exportörer här i Stockholm måst tappa punschen på buteljer, för att för densamma erhålla restitution, jag får derjemte förklara, att jag lemnar en hög tulltjenstemans yttrande åt det värde det visserligen kan förtjena, men jag ser heldre, om en lag är klar och tydlig, än om den skall bero af vederbörandes tolkning och godtfinnande. Då jag emellertid tror, att otydligheten i det nuvarande stadgandet blifvit genom min motion tillräckligt visad och genom denna diskussion belyst, hoppas jag att, om en rättelse kan ske, den ock skall ske, hvarföre jag nu ej för min del kan göra något yrkande i strid mot Utskottets förslag, helst ingen återremiss kan medhinnas.

Sedan öfverläggningen förklarats slutad, blef, på framställd proposition, Utskottets hemställan bifallen.

Punkten 6.

Bifölls.

§ 7.

Föredrogs och bifölls Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 16, i anledning af väckta motioner om ändringar i nu gällande tullstadga; och lades till handlingarne samma Utskotts memorial N:o 17, angående ännu icke afgjorda tullbestämmelser för vissa artiklar.

§ 8.

Till bordläggning blefvo anmälda:

Konstitutions-Utskottets utlåtanden:

N:o 24, i anledning af väckt motion om ändring i 65 § Riksdagsordningen; och

N:o 25, angående väckt motion om ändring i 33 § Riksdagsordningen;

Stats-Utskottets utlåtande och memorial:

N:o 83, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition i fråga om bergverkstiondens upphörande; och

N:o 85, med förslag till stadganden i det nya reglementet för Riksgäldskontoret, angående de under innevarande Riksdag på nämnda kontor anvisade statsutgifter; samt Banko-Utskottets memorial N:o 18, angående instruktioner för nästkommande Riksdags Banko-Utskott.

Kammaren beslöt, att dessa ärenden skulle å den föredragningslista, som komme att upprättas för nästa sammanträde, uppföras näst efter då skeende gemensam votering.

§ 9.

Justerades protokollsutdrag öfver de beslut, som här ofvan finnas antecknade.

Kammarens ledamöter åtskiljdes klockan $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

In fidem
H. Husberg.